

No és un sobrecost, és molt més cost d'1.604.000 euros més que si vosté haguera pactat amb l'empresa... (Veus) Sí, sí, els números els tinc ahí i els números no fallen. I, a més, tres anys i mig més dels xiquets en barracons. Açò, senyor Marzà, açò no és un extracost, açò és una estupidesa.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Conseller. (Algú diu: «Els números, si els vols, te'ls done»)

(Inoïble) ... vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, senyor diputat, vosté sap perfectament que els modificats o són legals o no ho són. No es negocia. O són legals o no ho són. O són tècnicament sustentats o no s'accepten.

Perquè vosté sabrà també, igual que sabem tota la gent que estem ací, que els diners públics vénen d'uns impostos que costen molt de pagar. I resulta que vosté està fent tot este numeret, perquè no són números, és un numeret el que està fent vosté, que resulta que diu que no, que encara que els tècnics no vullguen, encara que tècnicament no estiga justificat, a pagar a l'empresa i apretar a córrer.

Mire, sincerament, jo pensava que vosté tècnicament tenia més rigor i, en lloc de fer numerets, fea números. Ha fet un numeret espectacular, sobretot dient que es pot pactar en una empresa adjudicatària que se'n vaja del que està adjudicat si tècnicament t'estan diguent que no.

Mire, s'ha acabat això, s'ha acabat això. ¿Sap per què? Perquè tècnicament...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Castelló.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...el que es fa és el que diuen els tècnics perquè puga adjudicar l'obra. I si algú vol anar més enllà del que tècnicament està, no ens trobarà i, a més a més, haurà d'indemnitzar a esta administració, perquè ha de pagar per allò que no ha fet... perquè ha de pagar per allò que no ha fet. Si tècnicament hi haguera qualsevol justificació, s'haguera fet. No estava justificat tècnicament, no s'ha fet. I, a més a més, s'ha avançat.

I li hem donat resposta a una necessitat que és evident que s'havia de superar, que vostés no van ser capaços ni en nou

anys d'adjudicar una obra, ni en nou anys d'adjudicar una obra, ¿com ve ací a fer el numeret? Si no van estar..., ni en nou anys d'adjudicar una obra.

És que l'obra va començar perquè va arribar este govern. És que l'obra es va paraitzar perquè l'empresa no va voler continuar amb l'obra, perquè tècnicament no va fer el que tocava i perquè, com no estava justificat, hem tornat a iniciar el tràmit.

I ara les empreses saben que esta administració ha de pagar quan paga i esta administració paga perquè està justificat tècnicament; no, com deia algú més per ací, que s'arreglava amb un café i a córrer; no pagant a empreses de ministres i de germans de ministres del Partit Popular sobrecostos per damunt de milions d'euros.

Mire, això és el que no tornarà a passar en esta administració, perquè ja no governen vostés. Ara es justifica tècnicament i s'arreglen els empastres que vostés van deixar. Per a això ja està l'adjudicació, la licitació en marxa i per això hem fet, ni més ni menys, que més de 660 actuacions des que hem arribat al govern i hem retirat tot el fibrociment dels pobles de Castelló.

Si això no li preocupa... Això, ¿no li preocupa? ¿Li preocupa? Haver-ho fet quan governaven.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

La següent pregunta la formula la diputada Ana Besalduch, del grup parlamentari... Per favor, si poden deixar que continuem. Anem a vore si podem...

Senyor Castelló, per favor, no interrompa... (Veus) Senyor Castelló, per favor... Per favor li ho demane.

No, es que no paras. A ver, ¿cómo no te lo voy a decir si se oye hasta fuera de la casa? Es obvio. Y bastante que no oigo demasiado bien a veces.

Senyora Besalduch, del Grup Parlamentari Socialista, també, al conseller d'educació.

Senyora Besalduch, quan vullga.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Senyor conseller, jo també vaig a parlar de números, dels números de zero a tres, però també li vaig a dir una altra cosa, senyor conseller: lliçons de matemàtiques i de números dels que van dir que la fórmula u mos costaria zero i mos acabar costant 300 milions, ni una, conseller. (Aplaudiments) ¡Ni una! Ni una classe de matemàtiques.

Mire, senyor conseller, sabem –i ho sap tot el món– que el govern del botànic se caracteritza per ficar en el centre de les

seues polítiques a les persones, i per això un dels eixos fonamentals d'este govern és l'educació i per això ha sigut un eix central en les polítiques del Consell, passant de ser la conselleria d'educació la de les grans retallades, ¿no?, a canviar el *cuanto*, que dien abans per aquella bancada.

Jo recordo en l'any 2011, a mitat d'any, en juliol, que el Consell –en aquell moment del Partit Popular– va fer unes retallades en educació de 37 milions d'euros –en educació–, que van suposar el 70% de les retallades que en aquell moment va haver de fer el Consell. El 70% li va tocar a educació, senyor conseller, mentres continuàvem pagant fórmules u i *pufos* que després hem anat sabent.

Sabem la importància de l'educació per a garantir eixa igualtat d'oportunitats i, també, la importància de l'escolarització de zero a tres.

Amb aquelles retallades que li he estat explicant, senyor conseller, se sumaven els impagaments per part del Consell del Partit Popular, entre altres, del bo infantil, ¿no?, donant titulars com que el 10% dels pares «saca a sus hijos de las escuelas infantiles por el impago del Consell», que també he de dir hui ací, perquè conste en el *Diari de Sessions*, que les escoles infantils tenim ingressats en els comptes el mes d'octubre corresponent als pagaments del Consell per estes escoles infantils. Retallades, impagaments...

Però és que, a més de tot això, part dels diners d'eixe bo infantil se retallaven, se llevaven i se destinaven a pagar intermediaris..., empreses intermediàries per a tramitar les ajudes del bo infantil, que avui fa directament la conselleria i que podem destinar al bo infantil i que no destinem a pagar a empreses privades –matemàtiques, senyor conseller, matemàtiques.

Per tant, ha hagut un abans i un després, ha canviat molt el conte en els titulars respecte al bo infantil i a com es gestiona, perquè, a més, vull recordar que en este moment les ajudes al bo infantil de zero a tres anys dupliquen el presupost dels governs del Partit Popular. Això és com canvia el *cuanto*. Això és com millora la vida de la gent que té xiquets en edat d'escolarització.

Perquè, a més, vull recordar que l'estalvi de la gratuïtat del dos a tres arribe per xiquet a 2.200 euros anuals, que això n'hi ha famílies en este moment, senyor conseller, que pot suposar tres mesos de sou. Això són les polítiques del govern del botànic i de la conselleria d'educació en educació i, sobretot, en l'infantil de zero a tres anys.

I, per tant, a mi m'agradaria que la conselleria fera..., o vosté, senyor conseller, me fera una valoració d'esta millora en l'escolarització de zero a tres anys.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Besalduch.

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyora diputada.

Efectivament, no m'ha de contar ningú el que passava fa tres anys i mig a les escoles perquè allí estava jo treballant amb els meus xiquets i xiquetes i sabia perfectament com els estava maltractant el govern anterior.

Mire, efectivament, hi ha havut un canvi consubstancial al que són el govern de les esquerres, un govern de progrés com és el govern del botànic, i és que hem posat al centre de les polítiques les persones i hem posat en el centre les polítiques que són transformadores, que realment ajuden a millorar la vida de la gent i canviar la seua situació de partida, que totes i tots tinguen les mateixes oportunitats, a pesar que no vinguen de casa amb la mateixa capacitat econòmica o amb els mateixos recursos també d'accés a la cultura o accés a l'educació.

En eixe sentit, és especialment necessari treballar com estem fent, com vosté ha descrit clarament, treballar per l'accés universal també a la zero-tres. A una etapa especialment rellevant pel que fa a la reducció de desigualtats. No ho diem només nosaltres, perquè estem convençuts d'eixe poder transformador de l'educació, sinó també ho diuen informes, per exemple, el de l'OCDE, o informes a nivell internacional. Tots coincidixen que és allà on més s'ha d'invertir si u vol canviar la situació de partida, si u vol millorar l'educació de totes i tots i fer que la ciutadania cada dia siga més lliure perquè té més oportunitats.

En eixe sentit, com vosté dia, hem posat en marxa diferents programes per a ampliar l'abast del servei públic en el zero-tres. Per un costat, hem posat en marxa les aules experimentals de dos anys gratuïtes en centres d'infantil i primària. Ja en són 134, abasten a més de 2.412 alumnes i, a més a més, són pioneres a tot l'estat.

Ens vénen consellers i conselleres d'altres territoris preguntant-nos com s'ha de fer, com ho hem fet, de quina manera poden ells també fer-ho. A més a més, hem fet gratuïtes, com ha dit, des d'aquest any les aules de dos anys en aules infantils municipals. Això no són ni més ni menys que 9.700 places. 9.700 places més gratuïtes perquè les famílies puguen anar, puguen portar al seu xiquet i xiqueta a infantil de dos anys i, també, són gratuïtes les escoles de La Generalitat que, a més a més, les estem ampliant. No, com en el govern del Partit Popular, que es van quedar estancades. Si no recorde malament hi havien 30 quan ells van arribar al govern i quan se'n van anar n'hi havien 31 o 32, en més de vint anys. Però bé, eixa era l'aposta que feien pel zero-tres.

Tenim en total 14.472 places gratuïtes de dos anys, 14.472. I això és un gran avanç social que permet evidentment que al conjunt de les famílies puguen arribar no només eixe estalvi que vosté dia de més de 2.200 euros d'estalvi per a una família i, per tant, moltes més oportunitats per a eixa família després destinar i invertir a altres qüestions, sinó que, a més a més, guanyen evidentment en justícia, guanyen en igualtat.

I això ho hem fet invertint més en el bo infantil, com vosté dia, augmentant fins a 51 milions d'euros, que hem posat ja en este pressupost –proposta de pressupost– de 2019, 51

milions d'euros, que és el doble del que s'estava destinant fins ara, sinó repartint-ho millor, repartint-ho millor. Donant més diners a aquells que més en necessiten i no les mateixes quantitats tant si cobres una quantitat estratosfèrica del teu sou com si no arribes a final de mes.

Ara nosaltres donem allò que necessita la ciutadania de veritat, més diners per a aquells que més ho necessita. Per això cada dia hi ha més xiquets a les aules de dos i tres anys; també, al conjunt del zero-tres.

Per això hi han 44.302 alumnes matriculats en el zero-tres. Són 6.050 xiquets i xiquetes més, a pesar que està baixant la natalitat. Som l'únic territori que està augmentant el nombre de persones que estan escolaritzades en el zero-tres, a pesar que baixa la natalitat, i això és perquè estem fent polítiques públiques valentes, transformadores que ajuden a millorar la igualtat d'oportunitats.

A més a més, ho estem fent acompanyant els ajuntaments, que heu fet un grandíssim treball des dels ajuntaments per a poder tirar endavant, posant ara nosaltres els recursos dels dos anys, i en aules rurals, en espais rurals perquè es fixe la població. I, per tant, no és només una qüestió de justícia social, també de justícia territorial. Per això, aquelles aules de dos anys que estem introduint, les estem fent també en municipis rurals, en llocs amb risc de despoblament, perquè es fixe població i puguem així avançar com a país.

Per tant, una gran política que anem a seguir fent i que anem a seguir avançant amb drets i amb llibertats, com demostra este govern del botànic.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

La següent pregunta també és de la diputada Besalduch, del Grup Parlamentari Socialista, al conseller d'educació.

Quan vullga, senyora Besalduch.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Hui estàvem parlant d'igualtat d'oportunitats. L'educació és fonamental per a garantir eixa igualtat d'oportunitats i, com no, la nostra universitat, ¿no?, l'accés a la universitat.

Ací també ha canviat el *cuento*, senyor conseller. El *cuento* també ha canviat.

En matèria de taxes universitàries. Mire, si ha canviat el *cuento*, senyor conseller. «La Universidad afea a Fabra el recorte de 34 millones el pasado curso y el aumento de las tasas.» Govern del Partit Popular al País Valencià. Eixos eren els titulars quan governava el Partit Popular.

Els titulars de l'actualitat, els titulars del 2017: «La Generalitat valenciana ha acordado este martes con los

rectores... -ha acordado con los rectores; acordem amb les universitats, no imposem, com passava abans- con los rectores de las cinco universidades públicas de la comunidad una rebaja de las tasas universitarias del 7% para el curso 2017-2018 -i ja diem aleshores-, a la que se sumará otra reducción del 8%».

Anem a vore més titulars del govern del botànic: «El Consell cumple su promesa -el Consell del botànic, el conseller d'educació- pese a las limitaciones presupuestarias, con el objetivo de que ningún joven se quede sin estudiar en la universidad por motivos económicos».

Un altre titular del govern del botànic, senyor conseller: «El Consell ha aprobado una reducción de la primera matrícula con el objetivo de que ningún alumno deje de estudiar por motivos económicos.»

Un 7 i un 8, per tant, un 15% de reducció de les taxes universitàries a la Comunitat Valenciana.

Hem passat de ser la comunitat amb les taxes universitàries més altes a estar en la mitjana d'Espanya, senyor conseller. I ho hem fet compensant a les universitats per esta reducció de les taxes, 18 milions d'euros en el pressupost del 2019, que espere que tot el món el recolze perquè eixa reducció de taxes se compensa en eixos 18 milions.

Retallades a les universitats i augment de les taxes. I augmentem el finançament de les universitats i reduïm les taxes a les famílies. Ha canviat molt el *cuento*, senyor conseller, per a bé de totes les famílies.

Però és que, a més, hem augmentat les beques, hem acabat en allò dels préstecs. ¿Se'n recorda, senyor conseller, que retallaven en les beques universitàries i els donaven als nostres universitaris uns préstecs en què havien de pagar un 6% d'interés perquè retallaven en les beques i, a més, augmentaven les taxes universitàries? Quan el Consell del botànic baixa les taxes, augmenten les beques, tenim les beques salari, que són pioneres en Espanya i que també vénen de tot el món a vore com ho fem. Ha canviat molt el *cuento*.

Però sap una cosa, senyor conseller? No ha canviat el *cuento* per a este hemicicle, per als diputats, per a les diputades, ni per al conseller, ni per als consellers, ni per al president. Ha canviat per a la gent, per als nostres estudiants, perquè ningú se quede sense poder anar a la universitat perquè no té recursos econòmics, senyor conseller.

Per tant, jo voldria que ens explicara quin estalvi ha suposat per a les famílies esta reducció de taxes universitàries i com ha millorat la igualtat d'oportunitats la reducció d'estes taxes.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Besalduch.

Conseller, quan vosté vullga.